

Międzynarodowe normy a bezpieczeństwo i higiena pracy

Opracowanie międzynarodowych norm ma na celu wyznaczenie jednolitych na całym świecie wymagań w stosunku do produktów – i, stopniowo, usług – a co za tym idzie wyeliminowanie barier w ich dystrybucji na rynku światowym. Opublikowany niedawno KAN Report 34, który prezentujemy w niniejszym numerze KANBrief, przedstawia istniejące środki, umożliwiające przeniesienie interesów BHP do międzynarodowej normalizacji, a także utrzymanie istniejącego w Europie poziomu bezpieczeństwa wyrobów.

Jeśli, biorąc pod uwagę ciągły rozwój rynku światowego, znaczenie i liczba norm międzynarodowych będą rosły, należy pamiętać, że zadanie polegające na szczegółowej analizie, które z międzynarodowych norm są zgodne z europejską ramą prawną i w związku z tym mogą być stosowane jako normy europejskie, będzie również znacznie się rozbudowywać.

Będzie ono również wymagało większego zaangażowania ze strony ekspertów w dziedzinie BHP oraz bliskiej koordynacji w ramach Unii Europejskiej. Ponadto, większa liczba dokumentów, opracowanych na poziomie europejskim, powinna stanowić podstawę dla międzynarodowych norm ISO w celu umocnienia wizerunku europejskiej normalizacji w kontekście międzynarodowym, co wielokrotnie zalecała Rada Unii Europejskiej.

Marina Schröder
Przewodnicząca KAN
Niemiecka Federacja Związków Zawodowych (DGB)

W NUMERZE

Międzynarodowa normalizacja

- 2 Zakres wpływu na działalność Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej
- 3 Tworzenie norm międzynarodowych ISO
- 5 Porozumienie Wiedeński i/a Porozumienie Drezdeńskie
- 6 "Globalna zgodność" norm

Temati

- 7 ICSMS - sieć dla Europy

Imprezy

Międzynarodowa normalizacja

Jak wygląda proces opracowania międzynarodowej normy? Jakich zasad należy przestrzegać w międzynarodowej działalności normalizacyjnej? Jakie istnieją podobieństwa między europejską a międzynarodową normalizacją? Te i inne zagadnienia dotyczące międzynarodowej normalizacji stanowią główny temat obecnego numeru KANBrief.

Zakres wpływu na działalność Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej

W działalności normalizacyjnej istnieją oficjalne i niepisane zasady, których przestrzeganie jest często decydujące dla efektywnego udziału jej uczestników. Zasady te zostały podsumowane w KAN Report 34 pn. "Możliwy wpływ sektora BHP na międzynarodową normalizację" ("Possible influence of the OHS sector on ISO standardization"¹). Poniżej prezentujemy niektóre z nich.

- Kwestie sporne muszą być sygnalizowane w sposób jasny i jak najwcześniej.** W przeciwieństwie do CEN, którego zasadą jest włączanie opinii publicznej na jak najwcześniejszym etapie, ISO wydaje projekt międzynarodowej normy w postaci jak najbardziej dojrzałej. Ankieta projektu, opracowanego przez komitet, jest właściwą okazją do wyrażenia istotnych obaw, uwag i propozycji technicznych zmian, które nie mogły być przekazane na etapie opracowywania normy przez grupę roboczą. Uwagi techniczne, które nie zostały zgłoszone w stosunku do projektu międzynarodowej normy, najprawdopodobniej nie zostaną uwzględnione. Uwagi te nie są również brane pod uwagę, gdy ostateczny projekt międzynarodowej normy jest już opracowany.
- Dokumenty robocze** powinny być opracowane i rozesłane kilka tygodni przed spotkaniem Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej. W przypadku natomiast, gdy istotne propozycje nie zostaną dostarczone przed spotkaniem, należy pamiętać o zaprezentowaniu i wyjaśnieniu ich podczas spotkania.
- W przypadku podejmowania decyzji w stosunku do projektów nowych norm lub gdy istnieje potrzeba przeforsowania pewnych decyzji korzystne jest uzyskanie uprzednio poparcia **delegacji z innych państw**. Specjaliści z dziedziny BHP mogą wykorzystać sieć EUROSHNET² w celu nawiązania kontaktów z ekspertami z instytucji zajmujących się problematyką BHP w krajach europejskich i – co za tym idzie – uzgodnienia stanowiska w odniesieniu do norm i wzajemnego wsparcia w ramach działalności normalizacyjnej.
- Krajowe przedstawicielstwo w Komitecie Technicznym powinno zawsze zapewnić miejsce dla negocjacji, ponieważ maksymalne wymagania nie zawsze są uwzględniane. Musi być ono uzgodnione ze zwierzchnim krajowym komitetem.
- Podstawowa zasada procedury ISO mówi, iż sprzeciw/uwagi w stosunku do podstawowych aspektów **nie powinny być wyrażane przez zwrot "tak, ale"**. W przypadku gdy dokument nie może być zaakceptowany, należy podać powody odrzucenia, powiedzieć "nie" oraz zaproponować propozycje zmian. Można nadmienić, że przyjęcie określonych poprawek zmieni głos na pozytywny.
- Korzystnym jest utrzymywanie **ciągłości** członkostwa w komitetach ISO oraz dokonywanie zmian w wyborze ekspertów i delegatów tylko wtedy, gdy wymagają tego aspekty techniczne.

Werner Sterk
sterk@kan.de

Kto	Wpływ	Ważne
Eksperti z Podkomitetów Technicznych	- Opracowanie normy	- Wybierani indywidualnie, ale powinni prezentować stanowisko krajowe.
Członkowie uczestniczący (<i>P members</i>) w Komitecie Technicznym	- Prawo głosu w TC/SC - Delegowanie ekspertów do Podkomitetów Technicznych - Delegowanie przewodniczącego Podkomitetu	- Określenie zakresu normy gdy tylko jej projekt znajdzie się w programie - Głosowanie często w formie pisemnej
Członkowie obserwatorzy (<i>O members</i>) w Komitecie Technicznym	- Przedstawianie uwag - Udział w spotkaniach	- Brak prawa do głosowania nad projektem komitetu (CD) - Możliwość zmiany statusu na "członka obserwatora" w dowolnym momencie
Organizacja Współpracująca	- Udział w pracach technicznych - Przedstawianie uwag - Nominowanie ekspertów	- Brak prawa do głosowania - Nie związani z krajowym stanowiskiem
CEN	- Delegowanie do komitetu ISO max. czterech przedstawicieli	- Wspólne stanowisko CEN musi być przedstawione

1 KAN Report 34 jest dostępny w języku angielskim i niemieckim na stronie www.kan.de; można go także otrzymać bezpłatnie w Sekretariacie KAN

2 www.euroshnet.org

Tworzenie norm międzynarodowych ISO

Formalny kierunek działań w ramach europejskiej polityki normalizacyjnej zarówno europejskich organizacji normalizacyjnych jak i Komisji Europejskiej opiera się na przekonaniu, iż normy europejskie powinny – jeśli to tylko możliwe - opierać się na normach międzynarodowych; te ostatnie, natomiast, powinny być przyjmowane bez zmian. Procesy opracowania międzynarodowej normy ISO i europejskiej - EN są, z pewnymi wyjątkami, podobne¹.

Propozycje normy międzynarodowej ISO mogą zostać przedstawione przez członka ISO (krajowej organizacji normalizacyjnej), sekretariat właściwego - lub innego - komitetu technicznego (TC) lub jego podkomitet (SC), międzynarodową organizację o charakterze jednostki kontaktowej, Techniczną Radę Zarządzającą ISO (TMB) lub przez Sekretarza Generalnego ISO. Jeśli zwyczajna większość aktywnych krajowych organizacji normalizacyjnych ("członkowie uczestniczący") zaakceptują wnioski, a przynajmniej pięciu członków uczestniczących podejmie się wsparcia, np. w postaci delegowania ekspertów do Grupy Roboczej (WG), projekt normy zostaje włączony do planu prac Komitetu lub Podkomitetu Technicznego. Na tym etapie określa się zakres przyszłej normy.

Gdy grupa robocza uzgodni formę **projektu komitetu**, komitet techniczny lub podkomitet w ciągu trzech miesięcy wydaje pisemne oświadczenie na jego temat. Na etapie ankiety powszechnej proces opracowania międzynarodowej normy różni się od procesu europejskiego. Jest to również dobry moment na zgłoszenie uwag. Jeśli dwa lub więcej głosów zostanie oddanych przeciwko rejestracji projektu na etapie ankiety powszechnej lub etapie wydania zweryfikowanego projektu komitetu należy zwołać posiedzenie w celu omówienia kolejnych niezbędnych kroków².

W ciągu pięciu miesięcy wśród krajowych organizacji normalizacyjnych przeprowadza się **powszechną ankietę** dotyczącą **projektu międzynarodowej normy** (DIS). W Niemczech publikuje się w tym celu projekt normy DIN ISO, a w przypadku przeprowadzenia równoległego głosowania, zgodnie z Układem Wiedeńskim³, projekt normy DIN EN ISO. Krajowy zwierciadlany komitet DIN zwołuje kolejne posiedzenie w celu omówienia otrzymanych uwag i określenia sposobu głosowania (za, przeciw, wstrzymanie się od głosu). Uwagi techniczne mogą zostać zgłoszone, jednak nie wolno głosować warunkowo „za” przed ich wprowadzeniem. W przypadku, gdy projekt nie może być zaakceptowany, DIN musi go odrzucić w drodze głosowania i oświadczyć, że jego zaakceptowanie będzie zależało od wprowadzenia technicznych poprawek. Przyjęcie projektu międzynarodowej normy wymaga większości dwóch trzecich głosów „za” członków uczestniczących odpowiedniego komitetu lub podkomitetu technicznego, a także trzech czwartych wszystkich oddanych głosów (tj.

włączając głosy oddane przez członków ISO, nie reprezentowanych na posiedzeniu komitetu lub podkomitetu technicznego). W przeciwieństwie do procedury podejmowania decyzji przez CEN (głosy ważne), w tym przypadku każdy członek ma prawo do oddania tylko jednego głosu.

Ostateczna wersja projektu międzynarodowej normy (FDIS) zostaje następnie przedstawiona wszystkim członkom ISO, którzy od tej chwili mają dwa miesiące przeprowadzenie głosowania. Ten etap może zostać ominięty jeśli nie oddano żadnych głosów przeciw projektowi normy i nie zgłoszono w stosunku do niego uwag. W fazie akceptacji ostateczna wersja projektu normy nie może być poprawiana, a jedynie zaakceptowana lub odrzucona z wyjaśnieniem powodów. Akceptacja podlega takim samym warunkom jak na etapie ankiety powszechnej.

Na kolejnym etapie Centralny Sekretariat ISO publikuje **międzynarodową normę** w wersji anglo- i francuskojęzycznej.

Członkowie ISO **nie** są zobowiązani do transpozycji międzynarodowej normy do zbioru norm w swoich krajach. Muszą jednak to uczynić, gdy została ona zaadaptowana na poziomie europejskim (DIN EN ISO, BS EN ISO, itp.). W przypadku gdy norma nie ma statusu normy europejskiej (EN), krajowe organizacje normalizacyjne mają wolną rękę w decyzji, czy zaadaptować ją w formie oryginalnej (DIN ISO, BS ISO) czy zmienionej (jako czysto krajowy standard), czy nie przyjąć jej wcale.

Okres 36-ciu miesięcy opracowywania normy, poprzedzający jej publikację, określany jest jako wartościowy przewodnik w dyrektywach ISO/IEC⁴. Czas ten może być jednak w dowolny sposób regulowany przez komitet lub podkomitet techniczny. Jeśli projekt normy nie znajdzie się w ciągu pięciu lat na etapie akceptacji, zostaje usunięty z planu pracy. Ponadto, przynajmniej co pięć lat przeprowadza się kontrolę, czy norma ISO powinna być zatwierdzona, skorygowana czy anulowana.

Werner Sterk
sterk@kan.de

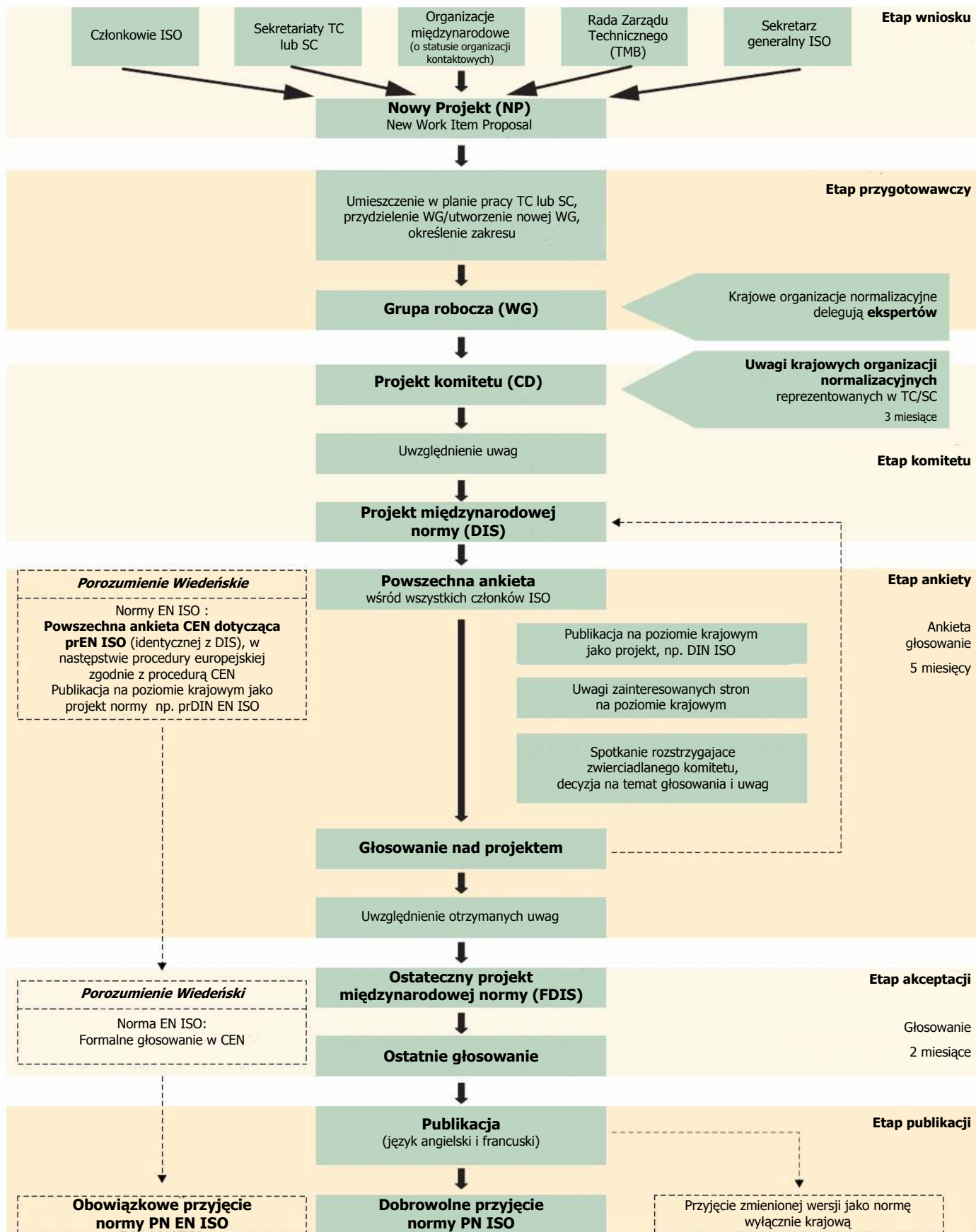
1 KANBrief 2/05, s. 4

2 Norma EN 45020 określa konsensus jako "brak utrzymującego się sprzeciwu w stosunku do istotnych kwestii ze strony zainteresowanych przedmiotową sprawą podmiotów [...]". Konsensus nie zakłada jednorodności.

3 KAN Report 34, 1.4 i Aneks C, a także artykuł na s. 10

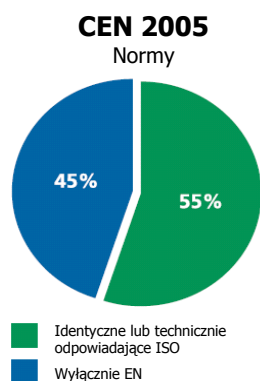
4 www.iso.org/directives -> Directives part 1 / part 2

Proces opracowania międzynarodowej normy ISO

Porozumienie Wiedeński i/a Porozumienie Drezdeńskie

Aby zwiększyć wydajność normalizacji, zarówno na poziomie europejskim jak i międzynarodowym, CEN i CENELEC zawarły porozumienia o współpracy ze swoimi partnerami międzynarodowymi – ISO i IEC. Mimo, że oba porozumienia – tzw. Porozumienie Wiedeńskie i Drezdeńskie - łączą wiele podobieństw, ich bliższa analiza ujawnia pewne różnice.

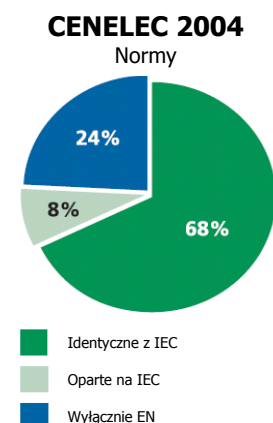

Porozumienie Wiedeńskie

Porozumienie Wiedeńskie z 1991 roku, zawarte między CEN a ISO¹ ma na celu zapewnienie jednoczesnego – na poziomie międzynarodowym i europejskim - stosowania norm, poprzez wzmocnienie wymiany informacji i wzajemne uczestniczenie w spotkaniach. Zgodnie z tym celem, działalność normalizacyjna powinna być prowadzona, jeśli to możliwe, tylko na jednym poziomie. Jedną z możliwości wzajemnego przyjmowania norm poprzez transfer projektów norm na początku procesu normalizacyjnego jest równoległe głosowanie w ISO i CEN. Drugi sposób to głosowanie w poszczególnych organizacjach normalizacyjnych nad ostatecznymi dokumentami opracowanymi przez jedną z organizacji.

Porozumienie Drezdeńskie

Kwestie związane z wspólnym planowaniem projektów opracowania nowych norm dotyczących elektrotechniki, a także równoległym głosowaniem w trakcie procesu normalizacyjnego, od 1996 roku reguluje Porozumienie Drezdeńskie³, zawarte między CENELEC i IEC. Porozumienie to utworzyło niezbędną ramę porozumienia między europejską i międzynarodową działalnością normalizacyjną w sektorze elektryki. W przeciwieństwie do CEN, CENELEC podjął decyzję, aby, jeśli to możliwe, wszystkie nowe projekty norm były realizowane przez IEC na poziomie międzynarodowym. Głosowanie nad międzynarodowymi normami zawsze odbywa się równoległe - w IEC i CENELEC; dzięki temu międzynarodowe projekty stają się automatycznie projektami europejskimi. Tylko w przypadku, gdy IEC nie jest zainteresowany danym projektem, praca nad nim może odbywać się jedynie na poziomie europejskim. W takich sytuacjach CENELEC musi jednak na bieżąco informować IEC o postępie prac oraz zapewnić mu możliwość zgłaszania uwag w trakcie powszechnej ankiety w Europie.

Postanowienia Porozumienia Wiedeńskiego nie zobowiązują CEN i ISO do przerwania projektu opracowania nowej normy w sytuacji, gdy jest ona również opracowywana przez bratnią organizację. Dwie normy, dotyczące tego samego obszaru, lecz podchodzące do niego w inny sposób, mogą funkcjonować jednocześnie².

Tak zwana "Joint ISO-CEN Coordinating Group of the Technical Boards" pełni ważną strategiczną funkcję. Jest to kontrola stosowania postanowień Porozumienia Wiedeńskiego i doradzanie wyższej Radzie Technicznej CEN (BT) oraz Radzie Zarządu Technicznego we wszystkich kwestiach związanych z tym porozumieniem (np. potrzebą wnoszenia poprawek do jego treści).

Nawiązanie bliskiej współpracy między europejską i międzynarodową normalizacją, zapoczątkowane przez Układ Wiedeński i Układ Drezdeński, sprawiło, że 55% - 70% spośród wszystkich europejskich norm przyjętych przez CEN i CENELEC ma obecnie swoje odpowiedniki na poziomie międzynarodowym. Ta wysoka proporcja jednolitych norm ułatwia także implementację na rynku światowym Porozumienia Międzynarodowej Organizacji Handlu w Sprawie Technicznych Barrier w Handlu (WTO-TBT).

Poprawiona wersja (Wersja 3.3) Porozumienia Wiedeńskiego została opublikowana we wrześniu 2001 roku. Wówczas porozumienie to zostało ograniczone do podstawowych zasad współpracy między ISO i CEN. Natomiast wszystkie szczegóły dotyczące procedur tej współpracy znalazły się w "Wytycznych dotyczących implementacji postanowień porozumienia o technicznej współpracy między CEN i ISO" ("Guidelines for the Implementation of the Agreement on Technical Cooperation between ISO and CEN (Vienna Agreement)"), których piąta wersja – z maja 2004 roku - obowiązuje obecnie. Przyznaje ona pierwszeństwo normalizacji międzynarodowej i w większym, niż poprzednia wersja, stopniu podkreśla rolę wiodącą ISO. I tak, na przykład, normy EN ISO mogą być poddane rewizji tylko przez ISO, niezależnie od swojego pochodzenia.

Dr. Georg Hilpert
hilpert@kan.de

Dr. Anja Vomberg
vomberg@kan.de

- 1 Układ Wiedeński i związane z nim dokumenty:
<http://www.iso.org/va>
- 2 Zobacz też KANBrief 3/04, Normalizacja w zakresie "siły fizycznej"
- 3 Układ Drezdeński:
http://www.iec.ch/support/tc_news/2004/tcn_0904/dresden_agreement.htm

„Globalna zgodność” norm

Identyczne normy, obowiązujące na całym świecie, ułatwiają otwarcie rynków międzynarodowych. W sytuacji, gdy normy międzynarodowe mają być przyjęte jako normy europejskie, zastosowanie idei „zgodności” nie może jednak ustępować prawemu bezpieczeństwu w kontekście europejskich dyrektyw Nowego Podejścia.

Nowe Podejście zapewnia bezpieczeństwo prawne w Europie

Zgodnie z postanowieniami Porozumienia Wiedeńskiego i Drezdeńskiego, wysoki odsetek międzynarodowych norm został włączony do zbioru norm europejskich. Jest to szczególnie widoczne w przypadku dyrektyw Nowego Podejścia, które odwołują się do zharmonizowanych norm europejskich, a te z kolei umożliwiają domniemanie zgodności z podstawowymi wymogami dyrektywy. Ich stosowanie nie jest obowiązkowe. Aby normy te mogły zapewnić użytkownikom odpowiedni stopień bezpieczeństwa, podczas ich opracowania należy szczególnie zadbać o ich przejrzystość i jednoznaczność. Dlatego też zharmonizowane normy europejskie zawierają specjalny załącznik Z, w którym znajdują się informacje na temat związku między normą a podstawowymi wymogami odpowiedniej dyrektywy (dyrektyw).

Idea „globalnej zgodności”

W opinii ISO, międzynarodowa norma jest „globalnie zgodna”, gdy może być stosowana w odpowiednich sektorach przemysłu na rynku światowym, na tak szeroką skalę, jak to tylko możliwe². Norma taka musi zatem prezentować najbardziej jednolite – w skali międzynarodowej – rozwiązania techniczne. W przypadku, gdy obowiązujące wymogi rynku lub inne znaczące rozbieżności (geograficzne, klimatyczne czy związane z infrastrukturą) uniemożliwiają ich określenie w krótkim czasie, to w normie ISO zamieszcza się kilka wariantów jako tymczasowe rozwiązanie. Gdy natomiast istnienie rozbieżnych wymogów rynkowych lub innych, często trudnych do pokonania różnic może być przewidziane na początku procesu normalizacyjnego, polityka ISO zakłada, że publikacja normy nie powinna być planowana.

Podczas opracowywania przez IEC międzynarodowych norm w obszarze elektrotechniki, wymiary produktu i inne właściwości nie określone szczegółowo, mogą stanowić „znaczące różnice” w kontekście „globalnej zgodności”. Jednak działalność normalizacyjna IEC opiera się na zasadzie: „jedna norma, jedno badanie, wszędzie akceptowane”.

„Globalna odpowiedniość” a Nowe Podejście

W sytuacji, gdy w poszczególnych krajach istnieją szczególne uregulowania/warunki (np. klimatyczne lub związane z uziemieniem),

Nowe Podejście pozostawia miejsce w zharmonizowanych normach europejskich dla różnic. Odchylenia nie są natomiast dopuszczalne w normach opartych na obowiązującym prawodawstwie lub krajowych regulacjach prawnych w obszarze zharmonizowanym².

W przekonaniu CEN, zastosowanie koncepcji „globalnej zgodności” prowadzi do stworzenia norm, które, zgodnie z postanowieniami Porozumienia Wiedeńskiego, bez zmian mogą być przeniesione na grunt Europejski. W przeciwieństwie do CEN, CENELEC, w celu zapewnienia spójności z obowiązującymi europejskimi normami w obszarze elektrotechniki, uznaje za niezbędną rewizję każdej międzynarodowej normy, która zawiera krajowe lub regionalne różnice wynikające z wymogów rynku.

W przyszłości, europejscy eksperci biorący udział w działalności normalizacyjnej, będą musieli dołożyć wszelkich starań, aby:

- powstał spójny zbiór norm międzynarodowych;
- zgodnie z Układem Wiedeńskim i Układem Drezdeńskim, międzynarodowe normy mogły stać się – jeśli to tylko możliwe w formie niezmienionej - normami europejskimi;
- normy były zgodne z europejskim prawodawstwem, zgodnie z Nowym Podejściem.

Idea „globalnej zgodności” norm i jej potencjalne skutki dla europejskiej normalizacji są obecnie tematem dyskusji, która toczy się między wszystkimi zainteresowanymi stronami, Państwami Członkowskimi UE i Komisją Europejską.

Dr. Georg Hilpert
hilpert@kan.de

² www.iso.ch/iso/en/commcent/re/news/archives/2004/globalrelevance.html

³ Część 2. Wewnętrznych Regulacji CEN/CENELEC: <http://www.cenorm.be/boss/ir2en2004.pdf>

ICSMS - sieć dla Europy

Utworzenie Jednolitego Rynku Europejskiego oraz ochrona społeczeństwa przed niebezpiecznymi wyrobami są priorytetami europejskiej polityki. Powstanie ICSMS¹, sieci europejskich organów nadzoru rynku, jest doskonałym dopełnieniem tych założeń, które po raz pierwszy w historii umożliwia jednoczesną i wirtualną interwencję o szerokim zasięgu.

Ludwig Finkeldei
Ministerstwo Środowiska
Badenia-Wirtembergia

ICSMS (System Informacji i Komunikacji dla Nadzoru Rynku) działa w 11 krajach od 2003 roku². Jest najbardziej kompleksową bazą danych tego typu w Europie, która dostarcza szczegółowych informacji na temat wyrobów kontrolowanych przez organizacje nadzoru rynku.

System ICSMS składa się z internetowej bazy danych podzielonej na dwa obszary, z których jeden jest ogólnie dostępny (zewnętrzny), drugi zaś chroniony hasłem dostępu (wewnętrzny). System umożliwia przekazywanie informacji do wszystkich, lub tylko wybranych, organów nadzoru rynku. Korzysta z niego w sumie około 280-ciu europejskich organizacji nadzoru rynku (co daje ponad 1,300 indywidualnych użytkowników). Wewnętrzna baza danych zawiera obecnie informacje na temat ponad 10,000 wyrobów.

Zgodnie z artykułem 16 Dyrektywy w sprawie Ogólnego Bezpieczeństwa Wyrobów (2001/95/WE), informacje dotyczące zagrożeń dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów ze strony wyrobów (np. ich charakterystyka, charakter zagrożenia, środki zapobiegawcze) muszą być udostępniane do wiadomości publicznej. Ponadto, artykuł 9 zobowiązuje Państwa Członkowskie UE do zapewnienia, aby konsumenci i inne zainteresowane strony otrzymały możliwość zgłaszania właściwym władzom reklamacji dotyczących bezpieczeństwa produktów. Państwa Członkowskie są również zobowiązane przekazywać do wiadomości publicznej informacje o procedurach ustanowionych w związku z powyższym.

System ICSMS w prosty sposób umożliwia transfer informacji:

1. Listę wyrobów, zawierających informacje o zgłoszonych zażaleniach, można odnaleźć po wprowadzeniu poszukiwanego terminu (np. kod EAN, producent, nazwa wyrobu). Dalsze informacje o każdym wyrobie, zawierające charakterystykę jego wady i podjętych w związku z nią środków zapobiegawczych, są również dostępne.
2. funkcja „search dialog” umożliwia odnalezienie danych (np. adresowych) określonej instytucji i kontakt z nią.

Uprawnieni użytkownicy (organy władzy państwowej) mogą także przekazywać informacje o wyrobie lub uzyskać dostęp do sprawozdań z badań i uwag dotyczących ich postępu. Proce-

dury powiadamiania i bezpieczeństwa RAPEX³ w odpowiednich krajowych organach mogą być również uruchomione online⁴.

Doświadczenie użytkowników udowodnia, że system ICSMS w sposób znaczący poprawia i przyspiesza komunikację między organami nadzoru rynku w Europie. W samym roku 2005 przekazano 3,5 tysiąca informacji o wyrobach, z pośród których pięćset dotyczyło produktów wykazujących poważne zagrożenia dla bezpieczeństwa.

Obecnie, dzięki wsparciu finansowemu Komisji Europejskiej, kilka Państw Członkowskich UE pracuje wspólnie nad dalszym rozwojem systemu ICSMS:

1. Rozwój ten ma na celu stworzenie interfejsu między ICSMS a unijnym systemem szybkiego powiadamiania o produktach niebezpiecznych **RAPEX**, tak aby ten ostatni mógł być obsługiwany z poziomu systemu ICSMS (i vice versa). W przyszłości umożliwi to automatyczny transfer danych z systemu RAPEX do systemu ICSMS oraz dalsze przyspieszenie ich krajowej dystrybucji przez instytucje nadzoru rynku.
2. Ponadto, obecnie trwają prace nad opracowaniem **modułu analizy**, który, w myśl artykułu 9 Dyrektywy w sprawie Ogólnego Bezpieczeństwa Wyrobów, ma na celu umożliwić selektywną analizę statystyczną według szerokiej skali kryteriów. Ułatwi ona opracowanie koncepcji nadzoru, kontrolę działalności w ramach nadzoru rynku, a także określenie priorytetów.
3. System będzie funkcjonował w **24 językach**, co ułatwi jego efektywne wykorzystanie i wzmocni skuteczność nadzoru rynku we wszystkich krajach europejskich.

Projekt rozwoju systemu ICSMS zaplanowano na dwa lata. Nie wolno jednak zapominać, iż bezpieczeństwo wyrobów w Europie zależy od aktywnego i pełnego poświęcenia udziału wszystkich organów nadzoru rynku i Państw Członkowskich UE.

Ludwig Finkeldei
Ludwig.Finkeldei@um.bwl.de

2 www.icsms.org, zobacz też KANBrief 3/2002
3 A, B, CH, D, EST, LUX, MLT, NL, S, SLO, UK.
4 System informacyjny UE „Rapid Alert System for Non-Food Products”; w przeciwieństwie do systemu ICSMS nie umożliwia komunikacji między organami nadzoru rynku; pojedyncze sprawozdanie może być przesłane tylko do jednej krajowej instytucji kontaktowej.
5 W Niemczech nadal za pośrednictwem BAuA

Imprezy

Informacja	Temat	Kontakt
24.04. – 28.04.06 Dresden	Seminar Ergonomie Für Aufsichtspersonen und sonstige Präventionsfachleute	Berufsgenossenschaftliches Institut für Arbeit und Gesundheit (BGAG) Tel.: +49 351 457 1920 http://www.bgag-seminare.de
03.05. – 05.05.06 Dresden	PREVENTA 2006 Fachmesse für Arbeitsschutz Trade fair for occupational health and safety Salon de la prévention des risques professionnels	Dornbirner Messe Tel.: +43 (5572) 305-321 http://www.preventa.info
10.05. – 12.05.06 Gdynia	European Conference Protective Clothing – Towards Balanced Protection	Central Institute for Labour Protection – National Research Institute (CIOP-PIB) Tel.: +48 22 623 43 82 http://www.ciop.pl/ecpc
23.05. – 24.05.06 Hannover	Tagung und Fachausstellung Betriebssicherheitstage 2006 3. Informationsbörse zur Betriebs- und Anlagensicherheit	SDV Sicherheitstechnischer Dienst der Versorgungswirtschaft e.V. Tel. +49 228 91 88-912 www.sdv-ev.de → Veranstaltungen
30.05 – 02.06.06 Lyon	Congrès Congrès national de médecine et santé au travail	Secrétariat d'Organisation : Package Organisation Tel.: +33 4 72 77 45 50 http://www.medecine-sante-travail.com
01.06. – 02.06.06 Düsseldorf	Seminar Lärminderung im Maschinen- und Anlagenbau Für Konstrukteure und Ingenieure in den Bereichen Maschinenbau und Anlagentechnik	VDI Wissensforum IWB GmbH Tel.: +49 211 62 14 201 www.vdi-wissensforum.de
19.06. – 20.06.06 Linz	Conference 5th European Conference on promoting workplace health	European Network for Workplace Health Promotion Tel.: +43 1 599 33-207 www.enwhp.org → European Conference

Zdrój: KANBrief 2/06

Impressum

Verein zur
Förderung der
Arbeitssicherheit
in Europa

Edytor Verein zur Förderung der Arbeitssicherheit in Europa e.V. (VFA) za pomocą funduszy Federalnego Ministerstwa Pracy i Spraw Socjalnych; **Redakcja** Kommission Arbeitsschutz und Normung (KAN), Büro KAN – Sonja Miesner, Michael Robert; **Dyrecja** Dr.-Ing. Joachim Lambert Alte Heerstr. 111 D – 53757 Sankt Augustin; **Tłumaczenie** Katarzyna Tulkis, Krzysztof Makowski; **Wydanie kwartalne, bezpłatnie** Tel.: +49 2241 231 3463 Fax: +49 2241 231 3464 Internet: www.kan.de E-Mail: info@kan.de